

3. VIEBAHN GYÖRGY:

A **hivők házaselete az Ige fényében** c. munkájából

KÖZÖS ÚT AZ ÉLET TENGERÉN

A közös út, amelyre a férj és a feleség a házasságkötéssel lépnek, az éveknek és a napoknak sajnos csak korlátozott számából áll, és ezeken szinte mint az időnek szárnyain átvitorláznak, átrepülnek. Így vall erről a **zsoltáriró Mózes**, az Isten embere: "A mi esztendeinknek a napjai hetven esztendő vagy ha feljebb nyolcvan esztendő, és nagyobb részök nyomorúság és fáradtság, amely **gyorsan tovatûnik, mintha repülnék**" Zsolt. 90:10. A házastársaknak közös életük minden napján érdemes erre is gondolni és a közös zarándok út áldásaiért naponként hálát adni. Egymástól elszakaniok még ideiglenesen is, csak akkor szabad, ha ezt a földi kötelesség, vagy Isten világos vezetése kétséget kizáróan akarja. Azok számára, akik egymást szeretik - és ilyenek a házastársak, - az ideiglenes elszakadás is nélkülözést jelent. Ahol a szívek igazán egymásra találtak, egymás mellett, egymásért vannak, azok gondolatait, érzését jól kifejezi az a mondat, amit egy fiatal keresztyén nő a távollévő férjének írt: "**Szivem szüntelen utánad vágyik!**"

Ha az elszakadásról beszélünk, akkor nemcsak az elutazásokból, a hivatali kötelezettség teljesítésekből, vagy az üdülési, a rokon látogatásokból származókra gondolunk. Van a már révbejutott házastársaknak egy más formájú elszakadása is, a **belső elszakadás**, amelybe belejuthatnak akkor is, ha együtt laknak, esznek, vagy alusznak. Ha valaki például a feleségének az életét a következő négy szóval tudja csak jellemezni: **főzés - mosás - vasalás - hallgatás**, úgy már ebben az a vád is benne van, hogy a munkát, a feleségének az odaadását magától értetődőnek tartja anélkül, hogy ő maga tudna vagy akarna a felesége kiegyensúlyozott boldogságával, külső és belső életével, lelki növekedésével törődni.

A keresztyén házasságban ez a belső elszakadási állapot a közös imádkozásnak és az Isten Igéje közös tanulmányozásának a ritkulásával, az Isten előtti közös leborulásnak a hiányával, az elmulasztásával kezdődik. Mintha az **első éket verné** be valaki tudatosan a saját házasságába. A mindennapi élet rohanása úgy a férj, mint a feleség számára a munkának és a kötelességnek olyan áradatát produkálja, hogy nagyon gyorsan állandósul az elszakadásnak ez az első fokozata, melyben a két **gondolatvilágnak a körei** - ami pedig a házassági közösség egyik pillére - többé nem fedik, majd nem is érintik már egymást. Természetesen megbeszélnek továbbra is egymással a napi feladatokat, a közös és nem közös programokat, betegséget, vagy a megélhetés költségeit, de ezeknek már semmi köze sincs a benső élethez, a házastársi közösséghez, ezek már csak a külső, kifelé mutató, de belül **elsivárosodott keretek**. Hogy pedig később hova juthatnak, arra álljon itt az alábbi elgondolkoztató példa:

Egy öreg, vidéki gazdálkodó, tiszteletnek örvendő és már fehér hajú "keresztyén", gyászolta feleségét. Egy keresztyén testvér megkérdezte tőle, vajjon a felesége igazán közösségben élt-e az Úrral? Erre ő így felelt: "Nem tudnám megmondani, de az idősebbik fiam mondja, hogy az anyját némelykor mintha hallotta volna a szomszéd szobában imádkozni." Szomorú és egyben leleplező mondat volt ez arról a házasságról, ahol a **"szíveknek" egymással már nem volt érintkezése!** De hogyan egyezik ez Isten Igéjével, hogy: "Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, amiképpen a Krisztus is szerette az egyházat és önmagát adta azért." (Ef.5:25.) Amikor egy feleség magában sirdogál, mert férjének sem ideje, sem szíve nincs számára, hogy a fájdalmát vele megossza, hogy az Isten Igéjével bátorítsa és vigasztalja. Miként egyezik ez azzal az Igével: "Egymás terhét hordozzátok és úgy töltsétek be Krisztus törvényét." (Gal.6:2.)

Pedig ez parancs: **E g y m á s t e r h é t h o r d o z z á t o k !**

Nagyon gyakran előfordul az ellenkező eset is, amikor a "keresztyén" hívő feleség zárja el a szívét férje elől és **nincs igénye a közösségre**, és már csak önmagát keresi és evilági mértékhez igazított, a visszatért ömberi gondolkodásban elfeledi férje lelki igényeit, hogy **szívének melegségét és közösségét ígerte neki egy egész életre**. A tapasztalatok szerint valaminek az elmulasztásával elkezdődő **ékgyártás** gyakrabban jellemző a férjekre, mivel ők a kemény nyakasságukat, szilárdságukat **értéknek tartják. Igen, sajnos ék értékük van!**

Hogyan indulnak a házasságok?

A házasságok úgy indulnak, a nem keresztyéneknél is, hogy a férj és a feleség egymással és egymásért akarnak élni, és nem azzal a céllal tesznek fogadalmat, hogy csak egymás mellett éljenek, kényelmi és érdek szempontoktól indítva. Isten gyermekei számára, akik már megízlelték a keresztyén házasságban kapott közösség **"mennyei ízét"**, akár régen, akár nem régen léptek is házasságra, valóban fontos az a kérdés, hogy igazán egymásért, vagy csak egymás mellett élnek-e, beleesve a kor által naponta ajánlott, és megoldásnak kikiáltott, **individualista**, önmagát megvalósító, intelligensnek látszó, **modern ékverés csapdájába**. Az individualista csapdában még ha sikerül is nekik külsőleg, látszatra teljes tisztességben, elismerésre méltóan, viszály és civódás nélkül élni, de bensőleg sajnos gyakran mind jobban és jobban eltávolodnak egymástól, mert a benső élet nehézségeit, kérdéseit, bánatát, mindegyik magának tartja meg, mindegyik a maga sebeit "kötözgeti" és ha nem sikerül az öngyógyítás, egyszercsak jön a **külső "kisértő" segítség** és "kötözteti" magát. Minden ebben az csapdában előlött nap ennek az állapotnak a kialakítását, megszilárdítását munkálja, "mert a napok gonoszak" és erősítik az éket, és ahelyett, hogy szíveik mindjobban összenőnének a közösségük egységében, egyre jobban távolodnak egymástól, elmagányosodnak a házasságon belül, és szinte beletörődve hagyják elpattogni az összekötő belső szálakat.

A gondolatviláguk egymás elől való elzárása a szíveiknek egymás iránt való teljes elhidegüléséhez vezet. Ennek eredménye **boldogtalanság, és ez az arcukra is rá van írva**. Nem kellene hosszú évek ahhoz, hogy a házasság ezek miatt átalakuljon és csak munka megosztási funkciója maradjon meg úgy, hogy pl. a férj keresi a pénzt, a feleség gondoskodik

a házról és a gyermekekről. Így a férjnek van egy "hűséges" házvezetőnője, a feleségnek pedig van egy szorgalmas, "tisztességes" kenyéradó gazdája, és mind a két részből látszólag "hálaadásra okot adó", de valójában boldogtalan állapot az eredmény. De ez egyáltalában nem az Isten akarata szerinti, általa kigondolt és teremtett, kiteljesedett, boldog, keresztyén házassági közösség.

Van-e segítség ?

Isten segítséget küld a gyermekeit fenyegető veszély helyzetben. Ennek eszköze lesz sokszor a megálljt parancsoló **stopp tábla**. Amit a külső gyarapodás, a jólét és egészség napjaiban nem tud elérni, azt Isten nagyon gyakran eléri fájdalmas **szenvedés, betegség által**. Ha a férjnek és a feleségnek együtt kell sírni és együtt könnyögni, porba roskadva az övéik vagy egymás ágyánál, akkor az eddig elzárt és megkérgesedett szívek megnyílnak az **új szeretet számára**. Isten csodálatos nevelő. Isten nem akarja, hogy a szeretet a férj és a feleség között egy kicsit is elhidegüljön. Sőt ellenkezőleg azt akarja, hogy a szeretet az évek számával együtt nőjjön, amelyek során az egymás iránti szeretetet és hűséget megtapasztalták.

Egy alkalommal egy idősebb személy valakiknek a házasságát így jellemezte és ezzel minősítette: "Már tíz éve annak, hogy összeházasodtak és még mindig olyan nagyon "szeretik" egymást!" Ez azonban csak ott tud tartós életformává válni, ahol a házastársak naponként közösen merítenek Isten kimeríthetetlen erőforrásából és naponként adnak hálát egymásért, és azért, hogy felismerhetik az éveket, és közös akaratukkal eltávolíthatják azokat.

Mindenütt, ahol Isten szövetséget pl. házassági szövetséget hoz létre, amelynek alapja Krisztusban van, a Sátán mindent megtesz, hogy azt szétrombolja, és minden eszközt felhasznál ehhez, legyenek azok **értékeknek vélt személyiség jegyek**, jellemszilárdság, szótlanság, durcás dacosság v. pedagógiai fogásból magunkra vett viselkedésünk béklyói. Ő minden tőle telhetőt megtesz a rombolásért. Megkísérli, hogy nemcsak a barát és barát közötti szeretetet és bizalmi viszonyt, nemcsak a serdülő vagy a felnőtt gyermek és a szülők közötti szeretet kapcsolatot rombolja szét a hazug "önállósági csapdá"-nak jelszavával, hanem a férj és a feleség közötti legszorosabb, legfőbb ajándékként adott **szeretet közösséget** is. Az Ige nem ok nélkül hasonlítja Krisztus és az övéi közötti bensőséges közösségi kapcsolatot a legnagyobbhoz, a házassági szeretet közösséghez .

Nagy intelligenciával és kitartással tör a Sátán a célja felé, a "**bennünk meglévő eszközök**", mindenek előtt a bizalmatlanság felkeltésével, a szeszély, a megsértett hiúsági érzések, a vérmérsékletnek, a temperamentumnak, a személyiség vagy egyéniség jegyeinek felhasználásával. A szívünknek veszélyeit, a velünk született természetünkben rejlő mélységeket csak a mindennapi életünkben adódó leleplező "alkalmak" tárják fel saját magunk előtt is és ismerjük igazán meg. A férj és a feleség is magukat, hűségüket, kitartásukat, türelmüket igazán a házasságban ismerik meg. Lehangelően fájdalmas, amikor Isten gyermeke a társat, a szeretett férjet vagy Istentől ajándékozott feleséget először látja

lehangoltnak, gonosz támadás uralma alatt, vagy amikor Istennek két gyermeke között az első félreértést követően, az első féltékenységi gondolat, az első kétkedés az egymás iránti szeretetben és érzelemben tartósan tanyát ver. Vagy amikor első barátságatlan, kemény, vagy haragos szó elhangzik, amikor az első alkalommal a szeretetből fakadó őszinteség helyett az intelligens, rideg elhallgatás kezd uralkodni. Ne gondolja senki se, hogy ez nála nem fordulhat elő! Elő fog fordulni, ha az erőforrás nem az Isten Igéje, ha csak a jólneveltség és jellemzilárdság, ha a férj és a feleség nem tud alázatban és vigyázásban együtt leülni az Úr elé.

Hogyan tovább ?

De ha már előfordult akkor hogyan tovább? Egymás előtti megalázkodás elegendő-e, megvéd-e hasonló esetektől. Mind kettejüknek fel kell ismerni a valódi veszélyt és azt, aki mögötte van, és veszélynek kell tekinteniük, együtt kell keresni a védelmet a gonosz újabb támadásával szemben, amely őket fenyegeti. Ha az ősi Kígyó, a Sátán, az ő ellenség az Istentől adott boldogság háznak az ajtaját már annyira felnyitotta, hogy a nyíláson át becsúszhat, az ajtót gyorsan be kell csukni. Mi történjék tehát? A kemény hallgatás feladásának, az Úr orcája előtti beismerésnek, megalázkodásnak, bocsánatkérésnek kell következnie, először az Úrtól aztán egymástól is. Lelkünk feldultsága akadálya az azonnali bocsánatkérésnek, de ha korábban nem sikerül akkor mielőtt a nap lemegy, este, mielőtt eljön az éjszaka. Ismerős a megvető példázata, (Mt 13:27), de ismerős- e a benne elhangzó kérdés is: **"Uram, ugye jó magot vetted a földedbe? Honnan van akkor benne konkoly?"** Igen, a térdeinken kell a mindenütt jelenvaló Úr előtt a bajt rendbehozni, meggyógyítani. kigyomlálni, mielőtt megerősödik a gyökere és már csak az aratáskor lehet vele elbánni, kiszedni, Ha ez este megötré, akkor meg fogjuk tapasztalni, hogy Isten képes arra, amire az ember nem képes, hogy a rosszból jót, a keserűből édeset hozzon elő. Ő az ilyen nyílt, egymással szembeni beismerésből a szeretetnek megsokasodását, a bizalomnak megújulását, elmélyülését adja, mindezekhez hálát, örömet és békességet hoz elő. Éppen ezért a legjobb és legfontosabb tanács házastársak számára: Egyetlen **egy este se** hunyják le szemüket anélkül, hogy az Úr előtt a szíveikből el ne távolítanának minden olyan **"csiraképes magot"**, ami félreértést, megbántódást, neheztelést, vagy keserűséget jelentett! Istennek Igéje azt mondja: **"A nap le ne menjen a ti haragotokon; se pedig az ördögnek ne adjatok helyet"**. (Ef.4:26/b,27.) Ha ezt halogatjuk, az ellenség, a kígyó becsúszik, felnövekszik és egy kis jelentéktelennek látszó kezdetből teljes mérgezést, bénulást okoz. Szinte gyógyíthatatlan pusztítást visz végbe.

Merre, hogyan és meddig tart a közös út ?

Hogy meddig tart a házastársak közös útja az élet széles, vihartépett tengerén, azt az Úr tudja csak. Ha azt akarjuk, hogy az út boldog legyen, a vihar ne nyeljen el, úgy a kormányrúdnál és a hajó parancsnoki hídján Jézusnak kell állania, aki a vihart is le tudja csendesíteni. Hasonlóképpen minden "kormányzási" feladat végrehajtásának az Ő "szolgálati szabályzata" alapján kell cselekednünk, elhatározásnál, intézkedésnél, a család pénzének hova fordításánál, a családi terveknél, az eljárás megválasztásánál, amit csak az élet felszínrehoz az Ő kormányzása biztosabb. Ő messzibbre lát mint mi, mások a dimenziói, még ha az alternatív út jónak is látszik az ember szeméi előtt. Ha a házassági közösséget a gyermekek számának

növekedésével is megáldja az Isten, növekszik a **felelősség kérdése**, nőnek a megoldandó feladatok nehézségi fokai is, és nő a feladatok száma is. Ehhez erőre és megőrzésre van szükség, hogy így minden zátonyos területen biztonságban és békében, örömmel tudjunk áthaladni. Éppen ezért sok imádságra, mindennapi imádságra és a hasonlóan gondolkodó testvérek segítő lelki közösségére van szükség.

Azok a hívó házastársak, akik nem akarják elfogadni a testvéri közösség segítségét és gondjaikat, bajaikat csak maguk elgondolásával, erejükkel és önerős kivitelezéssel akarják megoldani, kívánságaikat, reménysegeiket, kéréseiket naponkénti közös imádságban nem viszik az Úr elé, azok a nyomorúságnak elcsüggesztő hinárjába merítik hálójukat és semmit sem fognak és egy **olyan erőforrásról mondanak le**, egy olyan hálót veszítenek el, amelyik "nem szakadozik" sem a vihar sem a halak sokasága esetén.

Az igazi keresztyén ház az **imaközösség helye** is, és ebből az imaközösségből az áldások forrása és erő fakad az elkövetkezendőkre is. Ennek a gyakorlati megvalósulása Istennek lelkileg egészséges, felnőtt gyermekeinél már az eljegyzésnél megkezdődik. Amikor pedig, mint férj és feleség a szíveiket az Úr előtt naponta közös imában kitárják, lehetőségük kiteljesedik, a szívükben hordott egyéni kéréseiket, amelyek még nem mondtak el, hangosan az Úr előtt imádkozva kimondhatják, először az Úr előtt, és ez magától értetődik. Ahol a feleség soha sem imádkozik és mindig csak a férj, vagy fordítva ott az Úrral és egymással való egygyélételnek, a közösségnek egy darabja hiányzik. Vannak olyan dolgok, amelyekre a férj nem gondol, az asszonynak a szívében vannak és fordítva. Ha közös imában valamelyikük az Úr elé vitte teljesen mindegy, hogy a beteg gyermekről van szó, vagy a szomszédról, akinek barátságatlanságától félnek, vagy az új lakásról, melyet szeretnének megkapni, mert problémáikat együtt hordozzák az Úr előtt, a közösségük erősödik a családi szeretet közösség jogán.

Mikor imádkozzunk együtt ?

Nem lehet arra nézve szabályt vagy előírást adni, hogy a nap mely órájában térdepeljenek le közösen, de "térdepeljenek le az Úr előtt". A mai rohanó, lüktető életritmus miatt sokszor a férjnek, a feleségnek már kora reggel a munkába, hivatalba, gyárba kell mennie. Gyakran csak az esti órákban van közös idejük, amikor már a gyermekek az ágyba mentek. Azonban nagyon fontos, hogy a közös csendes perceket naponként biztosítsák egymás számára, áron is. A házastársak megtalálják azt, amit a gyermekének a maga egyszerűségében így fejez ki: "Csak egy szó Jézussal, már is rendben minden." Az Úr az övéinek **a családi közösség számára is** egy nagy és különös ígéretet hagyott hátra: "Ismét mondom néktek, hogyha közületek ketten egyetértetek a földön abban, amit kérnek, amit kérnek, azt mind megadja nékik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben ott vagyok közöttük." (Mt. 18:19-20.) Ezt az **előjogot** minden hívő házaspár minden időben igénybeveheti és azután átélheti Istennek csodáját, kibővítheti a **családi közösség óráit** azokkal, akiket **segítőül kaptak még egy kis időre**. Így halad előre az együttes élet, az átélt megsegítések és az Isten csodáinak láncolatában és nem csak egy nap lesz a valóságban átélt Ében-Haézer, hogy "mindeddig megsegített bennünket az Úr!" Sőt lesznek kimagasló állomásai is Isten mentő cselekedeteinek, hatalmának és kegyelmének.

A FELELŐSSÉG.

Kinek nagyobb a terhe ?

A házastársak közös útján sokszor jóval nagyobb, sokrétűbb terhet a feleségnek kell viselnie. Rajta van a háztartás munkájának, felelősségének terhe is, és hány olyan napja van, amely próbára teszi alázatosságát, türelmét és kitartását.

Még a hívő házasságokban is sokszor az a látszat, hogy inkább a férj, mint a feleség az önző természetű. Szükséges tehát, hogy a férjeket emlékezzenek a hálára, amellyel a feleségüknek tartoznak azért a teher viselésért, amelyet ők minden látványosság nélkül, csendben elhordoznak. Nagy áldás az, hogy hívő felesége van valakinek, aki ha még ráadásul maga is munkába jár, vagy esetleg hivatása is van és - a modern világ követelményei miatt - még neki is tovább kell képeznie magát, de a ház munkájának a terhét örömmel és alázatossággal viseli. Igen, a hála szavakon túl is kifejezett elismerés illeti őt a sok fáradtságért és hűségért, és ez az elismerés a szeretet közösségben élő feleség számára napfény és öröm forrás. De vajjon nem marad-e e tekintetben is adósa a legtöbb hívő férj is szeretett feleségének? A megbecsülést szavakkal is gyengédséggel is kifejezésre lehet és kell juttatni.

A segítőtárs.

Egy alkalommal egy híresen bölcs fejedelem a kancellárjának ezt mondta: "Életemben soha sem bántam meg azt, hogy az Ön tanácsát követtem, de nagyon gyakran megbántam, amikor a tanácsát nem követtem." Ez a bölcs megállapítás vajjon nem jelenthet-e nagyon sok férj számára útmutatás arra, hogy Istentől adott feleségének, hívő feleségének a felülről nyert bölcsességét és okosságát ne kicsinyelje le? Az a férj, aki nem látja meg, hogy feleségében Istentől **kancellárt is kapott**, akire érdemes hallgatni, és nem használja fel az Istentől **család számára kirendelt bölcsességet** bölcs ember módjára az tékozol. Hiszen segítőtársnak adatott az Úrtól kapott feleség. A segítőtárs szolgálatát érdemes igénybevenni, mert így könnyebb lesz a egész család élete.

Egy öreg, gyermektelen házaspár jólétben és békében élt. Egy napon megjelent egy kedves rokon, aki a férjnek elmondta, hogy a bevételeit fényesen megnövelhetné, ha egy akkor induló vállalkozásban részt vállalna. A feleség, aki ennek a férfinak a szavait hallotta rögtön megéreztte, hogy férjét sietve le kell erről beszélnie. De minden tanács, intés és kérés hiábavaló volt. "Te ezt nem érted, neked nincs üzleti érzéked", utasította el a férj a feleségét. Az egész vagyonukat, amelybe a felesége vagyona is benne volt, kockára tette. Az eredménye az lett, hogy el kellett hagyniuk eddigi kényelmes otthonukat környezetüket és a megkedvelt hívő közösséget, hogy a távol fekvő vidékre költözzenek, ama **kedvező vállalkozás** miatt. Az előre nem látott gondoknak, csalódásoknak és az ezzel járó

aggódásoknak két éve után minden elveszett és az Istennek ez a két gyermeke azután külsőleg igen nehéz körülmények közé jutott, örömtelen szívvel néztek öreg napjaikkal szemben. Ha a férj a feleségének a tanácsára egy kicsit is odafigyelt volna, talán elkerülik ezt a csapdát, amelyet a "fényes vállalkozás" nekik állított.

Egy keresztyén férfi mondotta el: Egyszer egy olyan személy jött be a lakásukba, aki magát, mint hívő testvért mutatta be, ráadásul olyan "kedves, alázatos és amellet olyan szerény volt" és oly tökéletesen beszélt a kánaáni nyelvet és olyan jártas volt a Bibliában, hogy az asztalához is meghívta az illetőt. Szinte örült ennek az embernek. Amikor elment, azt mondotta neki a felesége: "Nem tetszik nekem ez az ember, valami nincs nála egészen rendben, de hátha rosszul ítélem meg." - " Én nem vettem semmit sem észre" - volt a válasz. Csakhamar kiderült, hogy zsebtolvajról volt szó, aki Isten gyermekeihez járt, mert azok vigyázatlanok és jóhiszeműek és ugye náluk kötelező a könyörület is, és minden mesét elhisznek, és majdnem mindig eredménnyel távozott tőlük. Később azután csalásai miatt börtönbe került az illető. Az igazi samaritánusi könyörület gyakorlását persze nem akadályozhatják meg az ilyen tapasztalatok. De a feleségek érzékenyebb okossága és ráérése sok esetben tovább lát, mint a férfiek "ember ismerő" értelme. Még ha a férfiak több embert is ismernek meg munkájuk során és mélyebben tekinthetnek bele az élet örvényeibe, mégis áll az, hogy az asszonyok gyorsabban átlátnak a finom szitán is, mint a férfiak.

Egy idős, tapasztalt keresztyén mondotta: Én mikor még fiatal voltam, így kértem az Urat: "Adj nekem olyan feleséget, akinek ez a három tulajdonsága meg van: Egészséges, okos és tud hallgatni." Imája meghallgattatott. Azok a férfiek, akik hasonló imameghallgattatásban részesültek, azért, mert kiváltságban részesültek, tiszteljék a "kancellárjukat"! Férfiek, akik minden kérdésben csalhatatlan pápák akartak lenni, a keserű leckét nem egyszer drágán fizették meg, de az is bizonyos, hogy csak az alázatos és csendes asszonyok lesznek befolyásos kancellárokká.

A hívőházasságok viharai

A hívő házaspárok életében is vannak viharok, szorongatások. A szilárd házasságokat is ostromolja az ellenség, harmadikat küld ellene. Mennyire dicsőséges és szép az, amikor a férj vagy éppen a feleség, aki Jézus öntudatos tanítványaként a hitét megvallva, a hit paizsát tartva maga elé az élet külső viharában és harcában meg tud állni. Ebben a harcban is kölcsönösen egymás segítségére rendeltettek. A hívő feleség a férje mellett van lelkileg is, aki amikor hazaérkezik az Isten Igéjét is eledelül kapja felüdülésül, vigasztalásul. Boldog az a férfi, aki Isten előtt feleségével együtt közösen le tud térdepelni és szívét kiönteni! Egy idős keresztyén mondotta el: Emlékszem Jézusról való bizonyágtévésem miatti szorongatásomra és a keletkezett vihar napjaira. Amikor hazajöttem, otthon az asztalomon a Biblia ki volt nyitva és egy kis írás rajta, amin ez volt olvasható: Zsolt. 62:5-7 "Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert Ő az én kősziklám és szabadítóm. Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg. Istennél van a szabadulásom és dicsőségem; az én erős kősziklám, az én menedékem Istenben van." Milyen kimondhatatlanul drága dolog volt, hogy a vihar napjaiban egy szerető kéz, a segítő társam keze vezetett az Isten hűségének soha meg nem ingó sziklájához. Ezt csak az

tudja megérteni teljes jelentőségében, aki átélte maga is. Ha valakinek hívő, a férjét teljes odaadó szeretettel szerető keresztyén felesége van, az nemcsak egy kimondhatatlan boldogság, hanem kiváltság is, az Istentől adott segítő támasz is arra, hogy a harcoknak az útján győzelmesen mehessenek előre együtt.

Ti férfiak...

A férjek számára az van megírva: "Ti férfiak **szeressétek a ti feleségeiteket...**" (Kol.3:19) De hát ezt parancsolni kell? Minden nem szeretett gyengeségük ellenére is ? Igen !

Egyszer egy idősebb nős hívő férfi látta, hogy egy fiatal keresztyén szeretete jeléül ajándékot vitt a menyasszonyának. Ekkor az idősebb férfi emelkedetten így szólt: "A feleségemnek és nekem már nincs szükségünk a szeretet ily külső jeleire." Azonban, amikor a fiatal véletlenül bele látott ebbe a házasságba észrevette, hogy a férfi részéről nemcsak a szeretetnek ilyen jelei hiányoztak, hanem az alázatos, csendes feleségnek sokszor folytak az elrejtett könnyei is.

Nincs olyan óra, amíg csak a férj és a feleség a földön együtt vándorolnak, amelyben ne lenne szükség arra, hogy a férj a feleségének szeretetét és háláját ne mutassa meg ott és úgy, ahogyan csak lehet. A szeretet kinyilvánítása öröm és előjog, ami által a szeretet Istennek áldása folytán frissen és üdén marad, amíg csak az élet útja tart. Nem csak virágok és torták örvendeztetik meg a feleséget, amelyeket a férj a munkából hazajövet a feleségének hoz, hanem a kézzelfogható bizonyosság is, hogy a férje szereti őt. Hány férfi, még a hívő férfiak is, a szeretet kis megnyilvánulásait hagyják el, pedig ezek sokkal inkább értékesebbek a feleségnek, mint a virágok és az ajándékok, a barátságos szó, a szeretetteljes tekintet, amely a szemén át a szívbe viszi a hálát és az örömet!

Nagyon gyorsan eljön az az óra, amikor a **kifizetetlen adósságának** már senki nem tud eleget tenni. Milyen sok férj van, aki a virágokat, amelyeket a közös úton az útfélen hagyott, a feleségének már csak a sírjára hordhatja! Isten adja meg e sorok nyomán ajándék gyanánt sokaknak, hogy Isten kedves ajándékainak, a gyengéd szeretetnek új díszeit vigyék be a házba és a családi közösség fészkebe, a házasságba, sok hálát és szívbeli örömet adva a feleségek számára.

Ti asszonyok...

De mit mond az Isten Igéje a hívő asszonyoknak? "**Ti asszonyok engedelmeskedjétek a ti férjetekeknek**". (Kol.3:18) A legnagyobb szerencsétlenség napján, a bűnbeeséskor, amely a földön valaha is volt, azt mondotta Isten Évának és rajta keresztül minden asszonynak: "Ő pedig uralkodik te rajtad". I.Móz.3:16) Csak ott, ahol a házasságot Isten akarata szerint élik, lesz a házassági szeretet közösség a paradicsomra emlékeztető kis sziget, de ott az lesz. A házasság az Isten által szerkesztett fundamentumhoz tartozik, ezzel a mondattal együtt, hogy: "Ő pedig uralkodik rajtad". Az Ujszövetségben Sára, mint példakép van elénk állítva. Róla ez van megírva: "Miként Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezvén őt". (I.Pét.3:6) Az Efézusi levélben ez van megírva: "Ti asszonyok, a ti saját férjetekeknek engedelmesk legyetek, mint az Úrnak" (Ef.5:22) Hatalmasan hangzó, eligazító Ige ez, hogy a feleségnek úgy kell a férjére tekintenie, mint az Úrra, férje minden gyengesége, minden hiányossága ellenére is, ami a férjében előbb-utóbb nyilvánvalóvá lesz. Isten rendje elleni törekvés az asszonyban, amikor uralkodni akar. Gyakorta, az érettebb években lehet ezt a vágyat leplezetlenül észrevenni.

Ha az asszonynak, a feleségnek az a vágya, hogy jó befolyást gyakoroljon hitese férjére, az nagyon helyes törekvés, mert a férje mellé segítőül adatott. De annak a feleségnek, aki ezt a feladatot komolyan veszi és meg is kívánja a maga életében valósítani, annak valójában alázatosnak kell lennie. Mennél alázatosabb annál inkább tudja gyakorolni a segítőtársi feadatokat, jó irányba befolyásolni a férjét. Minden igazán okos férfi az alázatos, szelídlelkű, a "segítőtárs" feleségének nagy szerepet ad, döntő befolyást enged.

Vannak olyan világias töről fakadó vélekedések is, hogy a férjnek a feleségét mások előtt, mint uralkodónót kell tisztelnie. Ez teljesen Biblia ellenes lovagiasság. De milyen hamar eltűnik ez a nem belülről fakadó tisztelet otthon a kulisszák mögött, ha valami apró ügy miatt kanálcörgés keletkezik.

A jelen idők egyre kiteljesedő **antikrisztus szellemének** megnyilvánulásaihoz tartozik az is, hogy ez a lázadó szellem nyíltan az asszonyok emancipációjáról, felszabadításáról prófétál. Az elérendő célnak nem a családi közösség boldogságát, harmóniáját, hanem a női egyenjoguság, egyenrangúság, egyenlőség elérését tartja. A Sátán munkája ott kezdődik, ahol az Isten rendjének véget akarnak vetni, ahol fellázadnak az Isten teremtette szabályok ellen. Ha a keresztyén feleség uralkodni akar, meggyalázza az Úr törvényét és egyuttal szét rombolja a saját boldogságát is. Lehetetlenné teszi a gyermekek Isten akarata szerinti engedelmisségben való nevelését, a Neki való engedelmisség értékeinek a felmutatását és ezzel az engedelmisségből fakadó áldásokat is elutasítja.

Boldog hívő házasság ?

Ha az ember megkérdezi, hogy honnét van az, hogy olyan kevés valódban boldog házasság van a hívők között is, arra azt kell felelni, hogy az **isteni rend felborulása** miatt van még a hívő családokban is működés zavar. Nem lehet büntetlenül zavart kelteni. Mert zavart keltenek a modern világ minden betolakodni akaró hatásai, az "új pszichológiai tanítások" ékei a nagyvárosi akarások.

Isten rendjének áthágása magával hozza a boldog állapot megzavarását is. Az **identitás zavarok**, a feladatok és a rend összekeveredése eredményezi a családi élet működésének zavarait is, akár a férj, akár a feleség életében keletkeznek azok. Az identitás zavarok az engedetlenség következményei. Mind a férjnek, mint a feleségnek megvan a felelőssége a saját maga helyén. Mind a ketten tudják, hogy a hívő férjnek az akarata a döntő, de ez az akarat akkor hordozza az áldást ha a férj életében az Úr szava a meghatározó és ez teremti meg a feleségben a férje iránti bizalmat és a biztonság érzetet. A hívő férj, ha az Úrban a Szentlélek irányítása alatt van, sohasem tud dönteni az Úrban lévő hívő felesége akaratával szemben, hanem azzal egyetértésben, összhangban, hiszen mind kettőjük akaratát az Úr irányítja, így döntéseiket is Ő határozza meg.

Isten Igéje a házi boldogságot a legaprólékosabban körülírja a Szentlélek pedig minden pillanatban segíti a megvalósítását. Ebben az Istentől megszabott rendben a férj nem lesz felügyelet nélküli zsarnok, és a feleség sem kiszolgáltatott rabszolganő, hanem azt látjuk, hogy az asszony boldogan uralkodik a maga házában és a férje engedi neki ezt az önállóságot és még dicsekszik is vele, mint ahogyan a Példabeszédek könyvében van leírva: "Derék asszonyt kicsoda találhat, mert annak ára sokkal felülhaladja az igazgyöngyökét. Bízunk ahhoz az ő férjének lelke és annak marhája el nem fogy. Markát megnyitja a szegénynek, és kezeit a szűkölködőknek. Az ő száját bölcsen nyitja meg és kedves tanítás van a nyelvén. Felkelnek az ő fiai és boldognak mondják őt, az ő férje dicséri őt... Amely asszony féli az Urat, az szerez dicséretet magának. Péld.31:10-31.